

Q V Æ S T I O M E D I C A

Q V O D L I B E T A R I I S D I S P V T A T I O N I B V S

MANE DISCVTIENDA IN SCHOLIS MEDICORVM.

DIE IOVIS XVII. NOVEMBRIS.

M. IACOBO MENTEL, Doctore Medico moderatore.

An Anima domicilij sui Architecta?

778.

IL non infra supraque, dextrâ læuâque miraberis, deusq; fabricam rerum intuitus: puros ac senij immunes, sponteque sua volubiles Cælos: Astorum denique luminis ac motus operâ, communis Naturæ commoda, nunquam incommoda promouentium pulchritudinem: ordinem etiam ac situm Genitalium corporum, quorum discors conuulsio mundum militat æternitati. Naturæ vim atque maiestatem in opere vix credas. Stupescis ad ingenium artis, & propè est quin argenteam Latini, aut Polydori statuam altioris quàm humanæ putes industriæ. Quid si ad aspectabilem, nec vti que senescentem hunc Mundum te veritas, achomine caeleste genus Terræque colonum contempleris?

ORRO: nam quæ præstantior, aut magis absoluta melior humana? celsa est ac erecta, membrorumque decorâ compositione mirabilis. Os homini sublime datum. Non huic obductum videas aut porrectum, sed orbi, qui perfectæ rationis est ac figuræ, consumile: non crus inflexum aut indecens, sed ad amissum rectum: quin & pulchram pectoris præsentis venustè tumentibus exornati latitudinem: articulos etiam ac vertebrae sic aptè locatas, vt in omnem partem, nec morâ, se temperet ac flectat. Sed prætereundo Manuum notes opificium: Tum demum fatebere, non vilis aut humanæ, sed diuinæ virtutis hoc esse. Status is eminens, vultusque æquum Deo communis caelestem planè sui testantur artificem.

E MEN (quod excrementis accenseri vix ferimus: *ἐκ τῶν ἐκκρίματων* numero dispungamus) proprium ac singulare testium opus, in vterum semel effusum, si boni sit moris, nec reclamer ille, concipitur, conceptumq; dum loqueris, iustæ formationis incudi, *ὁμοίῳ ἀρχῇ* habenti, quàm vt à causa vulgari & summissâ promanet, imponitur. Ex hac quippè munus arte, omnibus vnde ortus nascentibus, omnibus auctus progenitis adueniens creata tum primum rationalis Anima, nullâ vel minimâ *χωρὶς τοῦ τοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ* ampliatione factâ, molem seminis indigestam, nullis ante prægressis apparitoribus subit, corpus architectatur, auget. *ὁ δὲ λόγος τοῦ ἐκείνου ἐστὶν ὁ ἀρχὴ τοῦ σώματος.*

RCHITECTANDI conuenientis domicilij nemo nobis rationem nouerit eo, qui cupit eiusdem loci colonus haberi. Ergone rectè corpus humanum, quod est futurum rationalis Animæ Tabernaculum, Naturæ commiseris industriæ fabricandum? ne credas. Nec vterum curamus aut semina, quæ nullius aut exigui sunt in hac re momenti. Fabri est non quæritij, lectum formâ donare. Mentis est erectum corpus moliri; non Animæ vegetantis, aut sentientis, quæ prouum tantum ac humile scirent efficere. Cuius intueri nos iussit, & ad sidera seque vultus attollere summus ac præpotens Deus, eaque refugere, quæ sordida, vilia, atque abiecta persequitur impotens belluarum.

ONVM Architectum necesse est ingeniosum esse, naturæq; propensum ad litteras atq; disciplinam; peritum graphidos & aliarum artiuni. Quid igitur acceptum referas *ἀπο τοῦ διδασκαλοῦ* Naturæ hoc opus, in quo possit illud elucet *τῆς φύσεως* & *τοῦ σώματος* Structuram, inquam, illam tam præclaram, quàm præclarissima esse potest? An à vi consilij experte & temeraria id componi par est quod tam expressa ratione constat? Homo solus ex omnibus animalibus *ἐν τοῖς ζῴοις* *ὁ μόνος τῶν ἄλλων ἔχει τὴν διάνοιαν*: vt inde patet *ἐκ τῆς φύσεως*, qui cæteras formas nobilitate transcendit, corpus quod esset erectum, sortique suæ conueniens & accommodatum effinxisse. Et sanè deest Animam, vt *ἀπὸ τοῦ σώματος*, sic & *τῆς φύσεως* *τοῦ σώματος* esse, *ὡς δεσποτὴν καὶ ἀρχηγόν τῆς φύσεως*.

Ergo Anima domicilij sui Architecta.

Proponebat Lutetiae PETRVS RICHER Parisinus, Anno R. S. H. M. DC. XXXII.

DOMINI DOCTORES DISPVTATVRI.

M. Claudius Chresien,
M. Gilbertus Puyton,
M. Victor Pallu,

M. Georgius Iouancy,
M. Hugo Challes,
M. Nicolaus Hellet,

M. Iacobus Confinot,
M. Petrus Brauwains,
M. Ioannes Texier.

M. & P. Reg.

